

- 4) rozpatrywanie projektów preliminarzy budżetowych Komitetu,
- 5) rozpatrywanie projektów planów gospodarczych turystyki,
- 6) przygotowanie materiałów na plenarne zebrania,
- 7) rozpatrywanie i opiniowanie innych spraw z zakresu turystyki przedstawionych Prezydium Komitetu.

4. Prezydium Komitetu zwołuje przewodniczący Komitetu przynajmniej dwa razy na kwartał oraz na żądanie 1/3 ogólnej liczby członków Prezydium Komitetu.

§ 11. Do zadań przewodniczącego Komitetu należy:

- 1) przedstawianie Prezesowi Rady Ministrów uchwał plenarnych zebrań,
- 2) kierowanie działalnością Komitetu, Prezydium Komitetu oraz aparatem wykonawczym,
- 3) przewodniczenie na zebraniach Plenum Komitetu i Prezydium Komitetu,
- 4) reprezentowanie Komitetu na zewnątrz,

- 5) przyjmowanie i zwalnianie pracowników Sekretariatu Komitetu oraz komisji problemowych na wniosek przewodniczących tych komisji,
- 6) wyrażanie zgody na obsadę stanowisk przewodniczących wojewódzkich komitetów turystyki.

§ 12. Głównym zadaniem komisji problemowych jest opracowywanie kierunkowych wytycznych w przydzielonym im zakresie zadań. Szczegółowy zakres prac poszczególnych komisji określają regulaminy i odpowiednie uchwały Prezydium Komitetu. W skład komisji problemowych powinni wchodzić fachowi reprezentanci wszystkich zainteresowanych członków Komitetu.

§ 13. Szczegółową organizację oraz zakres działania Sekretariatu Komitetu ustala regulamin, uchwalony przez Prezydium Komitetu.

253

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 4 maja 1957 r.

w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego.

Na podstawie § 2 zarządzenia nr 379 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, transportowych, usługowych i obrotu towarowego (Monitor Polski Nr 104, poz. 1199), w celu dostosowania przepisów uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 94, poz. 1047 i z 1957 r. Nr 6, poz. 36) do warunków pracy państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego, z uwzględnieniem zasad ustalonych uchwałą nr 94 Rady Ministrów z dnia 14 marca 1957 r. w sprawie trybu opracowania szczegółowych planów handlowo-finansowych handlu wewnętrznego na rok 1957 — zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia wynikające z niniejszego zarządzenia przysługują państwowym przedsiębiorstwom handlu hurtowego, detalicznego, przemysłu gastronomicznego, skupu, spożywczej produkcji uzupełniającej, handlu targowiskowego, reklamy oraz przedsiębiorstwom transportowym w resorcie handlu wewnętrznego.

§ 2. W zakresie planowania i działalności handlowej uprawnia się wymienione w § 1 przedsiębiorstwa do:

- 1) ustalania i zatwierdzania szczegółowych planów handlowo-finansowych we wszystkich wskaźnikach ilościowych i wartościowych opracowanych na podstawie rocznych wskaźników zadań planowych, ustalonych przez jednostkę nadrzędną na podstawie opinii przedsiębiorstwa; wykaz wskaźników zawiera załącznik do niniejszego zarządzenia; ustalone przez jednostkę nadrzędną wskaźniki zadań planowych stanowią podstawę do oceny wyników pracy przedsiębiorstwa;
- 2) zatwierdzania planów operatywnych (kwartalno-miesięcznych) przedsiębiorstwa, opracowanych na podstawie zatwierdzonego planu rocznego i wytycznych jednostki nadrzędnej uwzględniających sezonowość obrotu towarowego;
- 3) ustalania asortymentowych planów zakupu i sprzedaży według potrzeb przedsiębiorstwa na podstawie bezpośrednich umów z dostawcami;

zatwierdzone plany szczegółowe i operatywne przedsiębiorstwo przedstawia do wiadomości jednostce nadrzędnej;

- 4) organizowania produkcji własnej, udzielania zamówień i dokonywania zakupów od producentów rolnych, w zakładach wykonujących produkcję uboczną, od chałupników, rzemieślników, osób wykonujących przemysł domowy i ludowy, w zakładach przemysłu prywatnego — na bieżące potrzeby przedsiębiorstwa, w celu rozszerzenia i urozmaicenia asortymentu towarowego, lub na zlecenia innych przedsiębiorstw;
- 5) ustalania cen towarów pochodzących z zakupu w źródłach wymienionych w pkt 4 w ramach obowiązujących przepisów.

§ 3. W zakresie inwestycji i remontów przysługują państwowym przedsiębiorstwom wymienionym w § 1 uprawnienia do:

- 1) zatwierdzania planów rzeczowo-finansowych inwestycji pozalimitowych finansowanych z:
 - a) osiągniętego zysku i innych środków własnych,
 - b) kredytu obrotowego na poczet przyszłego zysku, w ramach obowiązujących przepisów;
- 2) zatwierdzania planów kapitalnych remontów w ramach limitów finansowych;
- 3) pokrywania w gospodarczo uzasadnionych przypadkach z funduszu amortyzacyjnego, w ramach rocznego planu kapitalnych remontów, kosztów modernizacji maszyn i urządzeń, przeznaczonych do zastąpienia zużytych, jeżeli wymiana tych maszyn i urządzeń jest bardziej uzasadniona niż poddanie ich kapitalnemu remontowi;
- 4) opracowywania rocznych planów inwestycji limitowych na podstawie przyznanych limitów przez inwestora wyższego szczebla i przekraczania ich w przypadkach określonych uchwałą nr 48 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1957 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji limitowych (Monitor Polski Nr 12, poz. 82); dokonywania zmian planu rocznego i opracowywania planów operatywnych w porozumieniu z wykonawcą;

naruszenie limitu robót budowlanych, jak również dokonywanie zmian w tytułach grupy I wymaga uzgodnienia z inwestorem wyższego szczebla;

- 5) zlecenia pracownikom własnym i obcym i opłacania za środków inwestycyjnych dokumentacji projektowo-kosztorysowej i adaptacji projektów typowych, jeżeli koszt zleconej dokumentacji nie przekracza 10 tysięcy złotych, a wynagrodzenie zleceńbiorky mieści się w granicach cen obowiązujących państwowe biura projektów pomniejszych przez zastosowanie współczynnika w wysokości 0,5;
- 6) zlecenia własnym i obcym pracownikom sporządzania dokumentacji dla remontów kapitalnych i średnich, wykonywanych przez przedsiębiorstwo systemem gospodarczym, gdy nie ma możliwości wykonania tej dokumentacji przez przedsiębiorstwo we własnym zakresie;
- 7) zatwierdzania projektów technicznych oraz projektów techniczno-roboczych dla inwestycji do wartości ustalonych przez inwestora naczelnego;
- 8) wykonywania inwestycji i kapitalnych remontów we własnym zakresie bądź powierzenia ich wykonawstwa w ramach prac zleconych pracownikom własnym i obcym w przypadkach ekonomicznie uzasadnionych.

§ 4. W zakresie organizacji przedsiębiorstwa, zatrudnienia, płac i spraw finansowych przysługują przedsiębiorstwom wymienionym w § 1 uprawnienia do:

- 1) ustalania szczegółowej organizacji przedsiębiorstwa;
 - 2) ustalania zaszeregowania wszystkich pracowników przedsiębiorstwa zgodnie z obowiązującym systemem płac i stawkami, z wyjątkiem dyrektora przedsiębiorstwa, którego uposażenie określa jednostka nadrzędna, oraz zastępców dyrektora i głównego księgowego, których uposażenie określa jednostka nadrzędna w porozumieniu z dyrektorem przedsiębiorstwa;
 - 3) zaszeregowania pracowników przedsiębiorstwa w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach do grupy uposażenia bezpośrednio wyższej, niż przewidują odpowiednie przepisy dla danego stanowiska; w odniesieniu do pracowników, których płace zasadnicze są określone skalą rozpiętości wynagrodzenia (od — do) dla danego stanowiska, płaca zasadnicza może być ustalona o 10% wyżej od górnej granicy; w odniesieniu do pracowników wynagradzanych według systemu prowizyjnego w detalu i przemyśle gastronomicznym przyznanie wyższego wynagrodzenia może nastąpić przez zaliczenie pracownika o jedną kategorię wyżej;
- przyznawania wybitnym specjalistom wynagrodzeń ryczałtowych; wysokość górnej granicy ryczałtu oraz wykaz stanowisk, którym może być przyznany ryczałt, zostaną ustalone odrębnie;
- wyjątkowe ustalenia wynagrodzeń podane w niniejszym punkcie nie mogą być stosowane do pracowników nie posiadających minimum kwalifikacji ustalonego odpowiednimi przepisami dla danego stanowiska pracy;
- 4) wykorzystania zaistniałych oszczędności (względnych) na funduszu płac w następnych okresach danego roku;
 - 5) zlecenia w ramach posiadanego bezosobowego funduszu płac pracownikom przedsiębiorstwa i pracownikom obcym wykonania prac doraźnych i okresowych;
 - 6) zwiększania za zgodą jednostki nadrzędnej planowanego bezosobowego funduszu płac w każdorazowo ekonomicznie uzasadnionych przypadkach, o ile nakład, na który zostanie zużyty dodatkowy fundusz, był przewidziany w

pozycji kosztów rzeczowych planu zatwierdzonego przez przedsiębiorstwo;

- 7) zwiększania funduszu płac ponad zadania ustalone przez jednostkę nadrzędną o wpływy wniesione przez konsumentów, jak i odbiorców za koszty dodatkowo świadczonych usług;
- 8) ustalania norm pracy w okresie uruchamiania nowego asortymentu;
- 9) wypłacania w uzasadnionych przypadkach pracownikom przedsiębiorstwa zaliczki na poczet wynagrodzenia do wysokości 10-dniowego zarobku, podlegającej potrąceniu przy wypłacie ostatecznie obliczonych zarobków za dany miesiąc;
- 10) odpisywania na podstawie protokołów komisji:
 - a) kwot nie zawinionych niedoborów w składnikach środków obrotowych,
 - b) kwot utraty wartości towarów i materiałów w przypadkach nie zawinionych przez pracowników;
- 11) dokonywania podziału norm ubytku naturalnego między osoby materialnie odpowiedzialne w przypadkach, gdy za towary przechowywane w magazynie podręcznym odpowiedzialna jest inna osoba niż za towary w sklepie;
- 12) umarzania należności nieściągalnych z tytułu niedoborów mienia bez względu na wysokość sumy przy zachowaniu pozostałych warunków ustalonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 maja 1956 r. w sprawie określenia zasad i trybu oraz organów właściwych do wydawania decyzji o umarzaniu oraz o udzielaniu ulg w spłaceniu należności przysługujących jednostkom budżetowym oraz państwowym instytucjom, przedsiębiorstwom i bankom (Dz. U. Nr 17, poz. 93);
- 13) odraczania zapłaty i rozkładania na raty należności z tytułu niedoborów mienia, bez względu na wysokość sumy, na okres do lat 2, o ile w ten sposób osiąga się szybszą windykację należności.

§ 5. W pozostałych dziedzinach przysługują przedsiębiorstwom wymienionym w § 1 uprawnienia do:

- 1) sprzedawania przedsiębiorstwom państwowym zbędnych materiałów i przedmiotów nietrwałych, jeżeli właściwa jednostka organizacyjna zbytu nie nabyła ich bądź nie wskazała nabywcy w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie; w razie gdy wartość ich przekracza 10 tys. zł, sprzedaż dokonuje się w drodze przetargu;
- 2) w razie niemożności sprzedaży przedsiębiorstwom państwowym (pkt 1) przedsiębiorstwo może sprzedać zbędne materiały i przedmioty nietrwałe spółdzielniom, rzemieślnikom bądź osobom prywatnym; decyzja co do sprzedaży powinna być ustalona komisyjnie i sprzedaż powinna być przeprowadzona w drodze przetargu;
- 3) rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urządzenia trwałego zgodnie z obowiązującymi w tym przedmiocie przepisami;
- 4) nieodpłatnego przekazywania organizacjom społecznym i związkowym drobnych przedmiotów wyposażenia przedsiębiorstwa oraz świadczenia drobnych usług w porozumieniu z czynnikiem społecznym;
- 5) zawierania umów ze spółdzielniami i rzemieślnikami o wykonanie prac dotyczących zaopatrzenia materiałowego przedsiębiorstwa na warunkach dogodnych dla przedsiębiorstwa;
- 6) dokonywania w zakresie zaopatrzenia materiałowego zakupu w spółdzielniach, jednostkach gospodarki nie uspo-

łącznionej i u osób prywatnych w przypadkach ekonomicznie uzasadnionych;

- 7) wypłacania osobom prywatnym z tytułu dostaw i usług w zakresie zaopatrzenia materiałowego jednorazowo kwot w gotówce do wysokości 3 tysięcy złotych.

§ 6. Dyrektorzy przedsiębiorstw, o których mowa w § 1, mogą przekazać w całości lub w części uprawnienia nadane

niniejszym zarządzeniem podległym im jednostkom działającym na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Minor

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 4 maja 1957 r. (poz. 253).

WYKAZ ROCZNYCH WSKAŹNIKÓW ZADAŃ PLANOWYCH USTALONYCH DLA PRZEDSIĘBIORSTWA PRZEZ JEDNOSTKĘ NADRZĘDNĄ

I

1. Dla przedsiębiorstw handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego:

- 1) wartość obrotów ogółem,
- 2) wartość masy towarowej scentralizowanej,
- 3) ilość masy towarowej scentralizowanej w podstawowych grupach towarowych,
- 4) fundusz płac ogółem (łącznie fundusz płac osobowy, bezosobowy, prowizja), w tym:
 - a) osobowy fundusz płac pracowników administracyjno-biurowych,
 - b) zatrudnienie i osobowy fundusz płac pracowników sklepowych w przedsiębiorstwach handlu detalicznego, a grupy eksploatacyjnej w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego,
- 5) wpłata zysku do budżetu (bądź wysokość dotacji na pokrycie strat),
- 6) limit inwestycyjny,
- 7) limit finansowy na kapitalne remonty.

2. Dla przedsiębiorstw handlu hurtowego (zbytu):

- 1) bilans towarowy w podstawowych grupach towarowych w ujęciu ilościowym,
- 2) wartość i ilość masy towarowej scentralizowanej do sprzedaży na zaopatrzenie rynku,
- 3) ilość i wartość dostaw scentralizowanej masy towarowej z podaniem dostawców,
- 4) fundusz płac ogółem (osobowy i bezosobowy łącznie), w tym osobowy fundusz płac pracowników administracyjno-biurowych,
- 5) wpłata zysku do budżetu (bądź wysokość dotacji na pokrycie strat),
- 6) limit inwestycyjny,
- 7) limit finansowy na kapitalne remonty.

3. Dla przedsiębiorstw skupu:

- 1) wielkość skupu w podstawowych grupach towarowych,
- 2) bilans towarowy w podstawowych grupach towarowych z wyszczególnieniem głównych kierunków rozchodu,
- 3) wartość sprzedaży artykułów skupionych oraz
- 4) wskaźniki wymienione w ust. 2 pkt 4—7.

4. Dla przedsiębiorstw handlu targowiskowego:

- 1) wartość usług ogółem oraz
- 2) wskaźniki wymienione w ust. 2 pkt 4—7.

5. Dla przedsiębiorstwa reklamy:

- 1) wartość usług ogółem oraz
- 2) wskaźniki wymienione w ust. 2 pkt 4—7.

6. Dla przedsiębiorstw spożywczej produkcji uzupełniającej (przedsiębiorstwa garmazeryjne itp.):

- 1) wartość sprzedaży w cenach zbytu oraz
- 2) wskaźniki wymienione w ust. 2 pkt 4—7.

7. Dla przedsiębiorstw transportowych handlu wewnętrznego:

- 1) wielkość przewozów w tonach,
- 2) współczynnik gotowości technicznej taboru oraz
- 3) wskaźniki wymienione w ust. 2 pkt 4—7.

II

Dla przedsiębiorstw utrzymujących straż przemysłową jednostka nadrzędna wyodrębnia we wskaźniku „fundusz płac ogółem” — zatrudnienie i osobowy fundusz płac pracowników straży przemysłowej.

Wskaźniki w zakresie masy towarowej, niezależnie od tego, czy są ustalone na szczeblu centralnym, czy terenowym, stanowią jedynie uprawnienie do zawierania umowy o dostawę, natomiast nie mogą stanowić podstawy do narzucania towarów, których przedsiębiorstwo ze względu na zapotrzebowanie ludności nie może zakupić. Natomiast zawarta umowa lub uzgodnienie jest wiążące dla obu stron.

254

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 13 maja 1957 r.

w sprawie upoważnienia Centrali Zaopatrzenia Weterynaryjno-Zootechnicznego „Centrowet” do udzielania zamówień na dostawy i roboty w zakresie sprzętu i narzędzi weterynaryjnych i zootechnicznych chałupnikom, osobom wykonującym przemysł domowy oraz rzemieślnikom.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Centrala Zaopatrzenia Weterynaryjno-Zootechnicznego „Centrowet” może, gdy zachodzi potrzeba rozsze-

żenia asortymentu lub uzupełnienia zaopatrzenia towarowego objętego zakresem jej działalności handlowej, powierzać chałupnikom i rzemieślnikom do przerobu i uszlachetnienia sprzęt i narzędzia weterynaryjne i zootechniczne oraz zakupywać od osób wykonujących przemysł domowy i rzemieślników sprzęt i narzędzia w celu dalszej odsprzedaży.